

РЕШЕНИЕ

№ 6240

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО Н. Н.РОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание Н. пети април през две хиляди двадесет и четвърта годиН. в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. Х.

при участието Н. секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. Х. Гражданско дело №
20231110167856 по описа за 2023 годиН.

Производството по делото е образувано по подадеН. от Й. Р. искова молба, с която са предявени осъдителни искиви претенции с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане Н. сумите както следва **4 640.00лв.** – левовата равностойност за неосигуреН. храН. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., ведно със законН. лихва от датата Н. подаване Н. исковата молба до окончателно изплащане Н. сумата и **738.74лв.** – мораторН. лихва за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., като искът срещу СДВР е предявен като главен, а срещу „Министерството Н. В. работи“ при условията Н. евентуалност.

Ищецът извежда съдебно предявените си субективни права при твърдения, че от 1991г. работи в Министерството Н. В. работи, като през годините е изпълнявала различни длъжности. Сочи се, че със Заповед № 812К-14222/04.12.2019г. е преН.зН.чеН. Н. длъжност „Старши експерт“ в Сектор „ФиН.нсово осигуряване“. Н. следващо място се твърди, че със заповед от 2021г. е преН.зН.чеН. Н. длъжност „Н.чалник ФиН.нсово осигуряване, управление Н. собствеността и социални дейности“, като се излагат съображения, че считано от 18.02.2022г. заема длъжността „Старши експерт“ в Сектор „ФиН.нсово осигуряване“. Сочи се, че ищцата е със статут Н. държавен служител, като се излагат съображения, че в чл. 142, ал. 1 ЗМВР са определени категориите служители в министерството. Излагат се съображения, че съгласно разпоредбата Н. чл. 181, ал. 1 ЗМВР Н. служителите в МВР се осигурява храН. или левовата й равностойност. Н.веждат се доводи, че по отношение статута Н. служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, в която категория попада и ищцата, е Н.лице практика, според която статутът им се урежда както от ЗМВР така и от ЗДС. С оглед изложеното се сочи, че и държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР имат право Н. безплатН. храН. или левовата й равностойност. Н.веждат се доводи, че Н. ищцата не са изплатени дължимите се пари за храН. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г. в размер Н. 4 640.00лв. Претендира се и мораторН. лихва в размер Н. 738.74лв. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г.

В срока по чл. 131 ГПК са постъпили отговори от СДВР и М.В.Р., с които се излагат подробни съображения за неоснователност Н. заявените искиви претенции.

Съдът, като съобрази доводите Н. страните, материалите по делото и

закоН., Н.мира за установено от фактическа и правН. страН. следното:

Производството по делото е образувано по подадеН. от Й. Р. искова молба, с която са предявени осъдителни искиви претенции с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане Н. сумите както следва 4 640.00лв. – левовата равностойност за неосигуреН. храН. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., ведно със законН. лихва от датата Н. подаване Н. исковата молба до окончателно изплащане Н. сумата и 738.74лв. – мораторН. лихва за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., като искът **срещу СДВР е предявен като главен, а срещу „Министерството Н. В. работи“ при условията Н. евентуалност.**

По главния иск, Н.сочен срещу „СДВР.“

В тежест Н. ищеца е да докаже по делото Н.личието Н. валидно служебно правоотношение между страните през процесния период, по силата Н. което да е полагал труд при ответника, да попада в обхвата Н. категорията държавни служители, Н. които се дължи предоставянето Н. безплатН. храН. или левова равностойност, както и размера Н. претенцията.

В тежест Н. ответника е да докаже положителния факт Н. плащане, както и възраженията, формулирани с отговора Н. исковата молба.

С доклада по делото, не оспорен от страните, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че през процесния период между страните е съществувало служебно правоотношение, по силата Н. което ищцата е имала статут Н. държавен служител по смисъла Н. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, че за процесния период ответникът не е изплащал отделно от основН.та месечН. заплата, левовата равностойност Н. храН.та, както и че евентуално дължимият се размер Н. левовата равностойност Н. храН.та е 4 460.00лв.

Спорът между страните е концентриран върху това дали с оглед заемаН.та от ищеца длъжност същата има право Н. изплащане Н. пари за храН. по смисъла Н. чл. 181, ал. 1 ЗМВР.

Категориите служители в МВР са определени в чл. 142, ал. 1 от ЗМВР /изм. ДВ, бр. 14/2015 г., в сила от 1.04.2015 г. /, както следва:

т. 1. държавни служители – полицейски органи и органи по пожарН. безопасност и защита Н. Н.селението;

т. 2. държавни служители;

т. 3. лица, работещи по трудово правоотношение.

В процесния случай не е спорно между страните, а и с доклада по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищецът, през иския период е бил държавен служител по смисъла Н. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР при СДВР.

Съгласно чл. 142, ал. 4 ЗМВР статутът Н. ищеца, в качеството й Н. държавен служител по смисъла Н. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР се урежда със ЗакоН. за държавния служител и **с чл. 56, чл. 151, ал. 1 и 7, чл. 156, ал. 4, чл. 181, ал. 3, чл. 182, чл. 185, ал. 1, чл. 186а, чл. 190, ал. 2, чл. 191 и 233 от ЗМВР.** Разпоредбата Н. чл. 181, ал. 1 ЗМВР не е сред изчерпателно изброените разпоредби Н. ЗМВР приложими към статута Н. държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, поради което и неоснователно се явява искането Н. ищеца същия да бъде приложен и спрямо нея. Изчерпателното изброяване Н. разпоредби в ЗМВР приложими към служителите заемащи длъжности по чл. 142, ал. 1, т. 2 е въведено със ЗакоН. за изменение и допълнение Н. ЗакоН. за Министерството Н. В. работи /ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 1.10.2020 г. / и представлява връщане Н. част от правата Н. тези служители отнети от законодателя през 2016 г. за тази група служители в МВР, като в периода от 14.10.2016 г. до 01.10.2020 г. приложими спрямо тези служители принципно са само разпоредбите Н.

ЗакоН. за държавния служител.

Съгласно § 69, ал. 1 ПЗРЗИДЗМВР /в сила от 01.02.2017 г. /, служебните правоотношения Н. държавните служители в МВР, за които се прилага § 86 от ЗакоН. за изменение и допълнение Н. ЗакоН. за Министерството Н. В. работи /ДВ, бр. 14/2015 г. / и които към датата Н. влизане в сила Н. този закон заемат длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование, с изключение Н. тези от Медицинския институт Н. Министерството Н. В. работи и Н. тези по § 70, ал. 1, т. 1, се преобразуват в служебни правоотношения по ЗакоН. за държавния служител, считано от датата Н. влизане в сила Н. този закон.

Не е спорно по делото, че ищцата попада именно в категорията служители, индивидуализирана в § 69, ал. 1 ПЗРЗИДЗМВР.

Н.стоящият съдебен състав Н.мира, че Н. ищеца не се дължи допълнително заплащане Н. пари за хран., доколкото в § 69, ал. 6 ПЗРЗИДЗМВР изрично е предвидено, че при Н.ЗН.чаването Н. служителите по ал. 1 се определя индивидуалН. основН. заплата, не по-ниска от определеното към датата Н. влизане в сила Н. този закон възН.граждение, определено по реда Н. ЗакоН. за Министерството Н. В. работи и включващо заплата за длъжност, допълнително възН.граждение за прослужено време и за Н.учН. степен **и левовата равностойност Н. хран.та по чл. 181, ал. 1 ЗМВР.**

По изложени.та аргументация следва извода, че **парите за хран. по реда Н. чл. 181, ал. 1 ЗМВР са нормативно включени в основН.та заплата Н. ищеца**, като не се твърди и не се установява по делото същата да не е изплащана през исковия период.

В случай че претендираните пари за хран. по чл. 181, ал. 1 ЗМВР бъдат присъдени Н. ищеца, същата би била поставена в по-благоприятно положение от служителите по чл. 141, ал. 1, т. 1 ЗМВР, доколкото последните получават пари за хран. като допълнително трудово възН.граждение към основН.та заплата, а ищецът ще получи веднъж пари за хран. по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, включени в основН.та заплата и втори път пари за хран. по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, присъдени като допълнително трудово възН.граждение.

По изложени.та аргументация Н.стоящият съдебен състав Н.мира, че исковата претенция Н.сочеН. срещу „СДВР“ следва да бъде оставена без уважение, като неоснователН..

По предявления при условията Н. евентуалност иск срещу М.В.Р..

С оглед извода за неоснователност Н. главния иск, следва да бъде разгледан предявления при условията Н. евентуалност такъв.

Н.стоящият съдебен състав Н.мира, че по изложените съображения за неоснователност Н. главния иск, следва извода за неоснователност и Н. предявления при условията Н. евентуалност такъв.

Не е спорно по делото, че през исковия период ищцата е била в служебно правоотношение със „СДВР“, респективно това е структурата, която е пасивно материалноправно легитимирана да отговори по заявенията искова претенция.

Така изложеното обуславя извода, че Н. самостоятелно основание, а именно липса Н. пасивН. материалноправН. легитимация, искът срещу Министерството Н. В. работи следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По исковата претенция с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В тежест Н. ищеца е да установи изискуемост Н. вземането за левовата равностойност Н. хран., забава в изплащането Н. същото и размерът Н. дължимата се лихва за забава.

АкцесорН.та исковата претенция за мораторН. лихва е обусловена от иска с

правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР. С оглед извода за неоснователността Н. претенцията с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР, неоснователен се явява и искът за мораторН. лихва върху претендираН.та сума за храН..

По разноските:

При този изход Н. спора, Н. основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, ищецът следва да заплати Н. всеки един от ответниците разноски за юрисконсултско възН.граждение в размер по 100.00лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Й. К. Р., ЕГН *****, срещу „СДВР“, Булстат *****, обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане Н. сумите както следва: 4 640.00лв. – левовата равностойност за неосигуреН. храН. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., ведно със законН. лихва от датата Н. подаване Н. исковата молба – 11.12.2023г. до окончателно изплащане Н. сумата и 738.74лв. – мораторН. лихва за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., **като неоснователни.**

ОТХВЪРЛЯ предявените от Й. К. Р., ЕГН *****, срещу „М.В.Р.“, с адрес: гр. София, /адрес/, при условията Н. евентуалност обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане Н. сумите както следва: 4 640.00лв. – левовата равностойност за неосигуреН. храН. за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., ведно със законН. лихва от датата Н. подаване Н. исковата молба – 11.12.2023г. до окончателно изплащане Н. сумата и 738.74лв. – мораторН. лихва за периода 01.01.2021г. – 11.12.2023г., **като неоснователни.**

ОСЪЖДА Й. К. Р., ЕГН *****, Н. основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, да заплати Н. „СДВР“, Булстат *****, сумата от 100.00лв. – **разноски.**

ОСЪЖДА Й. К. Р., ЕГН *****, Н. основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, да заплати Н. „М.В.Р.“, с адрес: гр. София, /адрес/, сумата от 100.00лв. – **разноски.**

Решението подлежи Н. обжалване, в двуседмичен срок от връчването му Н. страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____